

CONTESTA UNA DONA

Avui: Alicia de Larrocha

ALICIA de Larrocha, jove, menuda i morena, parla amb els ulls. Els seus ulls, finestres cap endins, via a l'esperit, saben ésser tendres i inquisidors, avesats a expressar el sentiment i a lluitar per la persecució d'un anhel. En la vida d'Alicia, n'hi ha hagut sempre un d'anhel: el piano. Quan tenia tres anys el tocava amb un dit. Avui, consagrada en els auditoris millors del món, Alicia de Larrocha és això: la nostra més gran pianista. I, per atzar, roman a casa víctima d'una fractura del polze dret, allunyada, momentàniament del seu gran amor: el piano. La pianista s'ha vist obligada a tornar del Canadà i suspendre tots els recitals. Però té l'esperança de reintegrar-se a la seva tasca ben aviat, després d'una petita intervenció. Als Estats Units l'esperen a l'octubre i ella no hi vol faltar.

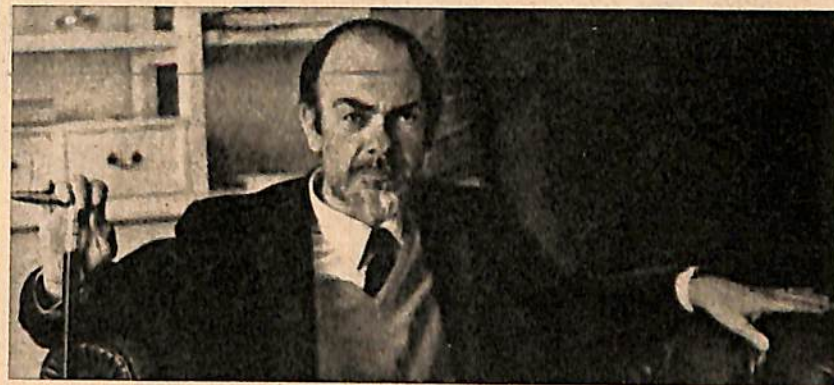

1. — La vostra tasca és vocacional?
— Absolutament, sí. Potser més vocacional que en cap d'altra dona, ja que el piano ha estat la meua vida.
2. — Quin aspecte de la vostra tasca us plau més?
— El fet de poder donar quelcom meu als altres. I també la possibilitat de fer coneixences i tenir molts amics.
3. — Quin us... més?
— Això sí que és difícil! Tot em plau de la meua carrera. Tot el que us digués serien incon-

- venients secundaris que podríem trobar en qualsevol activitat.
4. — Us presteu sovint a col·laborar desinteressadament?
— No és que em presti sovint, però és que tampoc no ho puc fer, ja que no depèn solament de mi.
  5. — Per què?
— ...
  6. — Ciutat o camp?
— La variació m'agrada. En el fons, en el fons, potser el camp, però sense l'isolament

- que comporta. És a dir, sempre que pogués evadir-me quan em cansés.
7. — Platja o muntanya?
— Platja i muntanya. Segons el moment.
  8. — Teatre o cinema?
— Teatre.
  9. — Practiqueu algun esport?
— El piano. Aquest és el meu esport. I el meu «hoby», i el meu tot.
  10. — Quin?
— ...
  11. — Digueu-nos alguna afecció estrofolària. (Si és que la teniu, és clar!)
— No, no en tinc cap. (S'ho ha pensat molt seriosament, val a dir-ho!)
  12. — Digueu-nos què enyoreu, avui?
— El piano! (Naturalment, pot-brà!)
  13. — Us agraden les dones molt enjoiades?
— No, gens.
  14. — Us agraden els tímids?
— Abans m'agradaven. De jove-neta. Per contrast, ja que jo no n'era gens. Però ara he canviat.
  15. — Us agraden els esnobs?
— Tampoc. No els suportó.
  16. — Us agraden les antiguitats?
— Les antiguitats, sí. No pas les coses velles.
  17. — Digueu-nos un personatge real, de l'altre sexe, que pugueu admirar?
— Molts, moltíssims. Dins la meua professió, força col·legues. Per sobre de tots, el mestre

- Rubinstein. Oh, i Goya!
18. — Digueu-nos un personatge irreal, de l'altre sexe, que hàgiu admirat?
— Tristan. Que m'ha fet plorar molt.
  19. — Us interessen les modes?
— Ara, sí. Abans, no. Han estat els meus fills qui m'hi han fet fixar. Sobretot la meua filla...
  20. — Joies, perfums, pells?
— Les pells, quan fa molt fred. M'agraden, la veritat! També els perfums si s'empren per a definir la personalitat.
  21. — Bereneu d'habitud?
— No.
  22. — Esteu al corrent de la Premsa internacional?
— No tinc temps.
  23. — Sou capaç de riure tots els acudits?
— Ja ho crec! Quan estic d'humor!
  24. — Sou capaç de transigir?
— Els dos extrem. Depèn de l'estat d'ànim. O sóc d'allò més fàcil, o completament intransigent.
  25. — Teniu amigues?
— Poques i molt bones.
  26. — I amics?
— Igualment.
  27. — Creieu que aquest qüestionari, que heu tingut l'amabilitat de contestar, és poc seriós?
— Una mica frívolot, però res més...
  28. — Us sap greu?
— N'estic agraïda. (El seu somriure és encantador.)

JAUME PICAS

UN GRAN COTXE NEGRE

Aparentment frívola, l'obra de Jaume Picas és dramàtica i punyent perquè reflecteix uns fets que són terriblement reals: els problemes entre generacions i l'adaptació al nostre país d'allò que hom sent dir que passa a fora; el problema entre la moral convencional i els corrents que violentament i a vegades tràgicament, s'esforcen per ocupar un lloc en la societat. Jaume Picas no es proposa, afortunadament, donar solucions, sinó que planteja, amb sensibilitat d'artista, uns problemes vitals.

UNA GRAN NOVEL·LA. PLENA DE VALENTIA

SOBRE

LA JOVENTUT CATALANA

D'AVUI...

Distribució: NAUTA - Rios Rosas, 57, BARCELONA (6)

